

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.478/2023/2.

A tanács tagjai:

Dr. Kovács Zsuzsanna a tanács elnöke
Véghné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró
Dr. Dzsula Marianna bíró
Dr. Pataki Árpád bíró
Dr. Stark Marianna bíró

A felperes:

felperes (cím)

A felperes képviselői:

Siegler Bird & Bird Ügyvédi Iroda (cím1, ügyintéző: dr. Halász Bálint ügyvéd)
Kodela Ügyvédi Iroda (cím2, ügyintéző: dr. Kodela Viktor ügyvéd)
Dr. Nanyista László Ügyvédi Iroda (cím1, ügyintéző: dr. Nanyista László ügyvéd)

Az alperesek:

alperes1 (cím3) I. rendű
alperes2 (cím4) II. rendű

Az alperesek képviselője:

Hennelné dr. Komor Ildikó Ügyvédi Iroda (cím5, ügyintéző: Hennelné dr. Komor Ildikó ügyvéd)

A per tárgya:

Védjegyjogosultság megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.630/2022/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 3/A.P.23.635/2020/67-I.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a II. rendű alperes alapítója és kizárólagos tulajdonosa volt, amely gyártotta a név üdítőitalt Magyarországon. A II. rendű alperes a szám1 lajstromszámú nemzetközi védjegy; a szám2 lajstromszámú név szóvédjegy; a szám3 lajstromszámú név1 szóvédjegy; a szám4 lajstromszámú név színes ábrás védjegy; szám5 lajstromszámú név színes térbeli védjegy; a szám6 lajstromszámú név színes térbeli védjegy (a továbbiakban a hat védjegy együtt: védjegyek) jogosultja volt.

[2] A 2015. december 28. napján helységi II. rendű alperes eladó és a név2 vevő, továbbá a felperes mint kezes között úgynevezett „Adásvételi Szerződés” jött létre (a továbbiakban: első védjegyátruházási szerződés). A szerződés tárgya a védjegyek és a teljes kapcsolódó know-how volt, amelynek vételárát a felek 150.000.000 forintban határozták meg. A szerződés 7. pontjában a név2 vevő teljesítéséért a felperes készfizető kezességet vállalt azzal, hogy a felperes a teljesítés esetén a védjegyek „tulajdonjogát” is megszerzi. Ugyanezen a napon a II. rendű alperes és a felperes úgynevezett „Védjegy átruházására vonatkozó megállapodást” is aláírtak (a továbbiakban: második védjegyátruházási szerződés), amelynek tárgya szintén a védjegyek és a teljes kapcsolódó know-how (receptúra és gyártási technológia), a vételár 100.000.000 forint volt. A szerződés 4. pontja szerint a teljes vételárát a felperes vevő az eladó II. rendű alperessel szemben fennálló követelésébe történő beszámítással teljesíti. A megállapodás 5. pontja szerint a II. rendű alperes az ügylettel kapcsolatban akkor jogosult a számla kiállítására, ha a felperes hitelt érdemlően igazolja a jogutódlás tényének átjegyzését. A név2 a vételárfizetési kötelezettségnek nem tett eleget.

[3] A Debreceni Törvényszék a 2018. július 23-án kelt 4.Fpk.388/2017/37. számú végzésével elrendelte a II. rendű alperes felszámolását. A II. rendű alperes felszámolója 2018. november 29-én nyilvános pályázati felhívást tett közzé többek között a védjegyek értékesítése tárgyában, majd 2019. január 2-án a pályázat érvényességéről és eredményességéről szóló közleményt adott ki. 2019. január 3-án a II. rendű alperest képviselő felszámoló elállt az első és második védjegyátruházási szerződéstől. 2019. január 21-én a II. rendű és az I. rendű alperes között adásvételi szerződés jött létre, amely szerint az I. rendű alperes 100.000.000 forint + áfa vételárért megvásárolta a védjegyeket a II. rendű alperestől. A szerződés II/2.3. pontja tartalmazza a felek azon megállapodását, hogy a szerződés kizárólag akkor lép hatályba, ha a védjegyek vonatkozásában „a jogvitás helyzet lezárul”.

[4] A felperes 2018. augusztus 10-én jogutódlás tudomásul vétele iránti kérelmeket terjesztett elő a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalánál (a továbbiakban: SZTNH), csatolta az első és a második védjegyátruházási szerződést. Az SZTNH a jogutódlás iránti kérelmet elutasította a csatolt szerződések ellentmondásossága miatt, majd a Fővárosi Törvényszék jogerős végzéseivel a megváltoztatási kérelmeket elutasította. 2018. december 27-én a felperes a nemzetközi védjegy tekintetében jogutódlás tudomásulvétele iránti eljárást indított a Szellemi Tulajdon Világszervezetének Nemzetközi Irodájánál (a továbbiakban: WIPO). A WIPO a felperes védjegyjogosultságát a szám1 számon bejegyzete, majd 2019. november 21-én a felperest a nyilvántartásból törölte, 2020. május 7-től védjegyjogosultként az I. rendű alperest tartja nyilván.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

[5] A felperes a keresetében annak megállapítását kérte, hogy „tulajdonosa és védjegyoltalomra jogosultja” a WIPO által vezetett nemzetközi védjegylajstromban a szám1 lajstromszámú „név” szóvédjegynek; az SZTNH által vezetett védjegylajstromban a szám2 lajstromszámú „név” szóvédjegynek, a szám3 lajstromszámú „név1” szóvédjegynek, a szám4

lajstromszámú „név” színes ábrás védjegynek, a szám5 lajstromszámú „név” színes térbeli védjegynek, a szám6 lajstromszámú „név” színes térbeli védjegynek. A keresetet a védjegyek és földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 36/A. §-ára, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:55. §-a szerint alkalmazandó 5:13. § (1)-(2) bekezdéseire és a Vt. 12. § (1) bekezdésére, továbbá a Vt. 19. § (1) és (3) bekezdéseire alapította.

[6] A felperes kereseti álláspontja szerint a II. rendű alperessel közöttük 2015. december 28-án érvényes védjegyátruházási szerződés jött létre, amellyel a felperes a védjegyek oltalmát megszerezte. Mivel a védjegyjogosultság átruházásához a felek egybehangzó akaratnyilatkozatán kívül egyéb jogi tényre, így a közhiteles nyilvántartásba történő bejegyzésre sincs szükség, a szerződés teljesítése mindkét fél részéről megtörtént, a felszámoló az elállási jogot már nem gyakorolhatta, hiszen a teljesítés a szerződést megszünteti. A dolog tulajdonjogát a Ptk. 5:39. § (1) bekezdése alapján csak tulajdonosától lehet megszerezni, ezért az I. és II. rendű alperesek által megkötött védjegyátruházás lehetetlen szolgáltatásra irányult. Állította, hogy az alperesek rosszhiszeműen jártak el, céljuk a védjegytlől történő megfosztására irányult.

[7] Az I. és II. rendű alperesek a kereset elutasítását kérték. Védekezésük szerint a védjegy nem minősül dolognak, a védjegyoltalomból eredő jogok a Vt. 19. § (1) és (3) bekezdése alapján forgalomképes vagyoni jogot képeznek, amelynek átruházásáról a Vt. 36/A. § (1) bekezdése alapján a Ptk. 6:202. § jogátruházásra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni. A Ptk. 6:202. § (4) bekezdése szerint a jog átruházásához a jogosult személyében bekövetkezett változásnak a nyilvántartásba való bejegyzése is szükséges, amelyre azonban nem került sor, ezért a II. rendű alperes a szerződést nem teljesítette. Ezt meghaladóan a felperes sem fizette meg az ellenértéket, így a szerződést egyik fél sem teljesítette. Vitatták, hogy rosszhiszeműen jártak volna el.

Az első- és másodfokú ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Az elsőfokú ítélet – felülvizsgálati kérelem szempontjából releváns – indokai szerint a védjegyoltalomból eredő jogok a Vt. 19. § (1) bekezdése értelmében vagyoni értékű jogot képeznek, a dolog átruházására vonatkozó szabályok nem alkalmazhatók, a védjegyoltalom átruházására a Vt. a 19. § (3) bekezdése alapján szerződéssel van lehetőség. Az elsőfokú bíróság az átruházás részletes szabályaira a Vt. 36/A. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a Ptk. 6:202. § (4) bekezdésének jogátruházásra vonatkozó rendelkezéseit irányadónak tartva megállapította, hogy a védjegyoltalom olyan vagyoni értékű jog, amelynek átruházásához a jogosult személyében bekövetkezett változás védjegylajstromba való bejegyzése is szükséges, a jogutódlás tudomásulvétele csupán a szerződő felek kötelmének létrejöttére nézve közömbös. Mivel a felperes jogutódlás tudomásulvétele iránti kérelmeit az SZTNH elutasította, a védjegyátruházási szerződést a II. rendű alperes nem teljesítette. A szerződés 5. pontja szerint ugyanis a II. rendű alperes akkor volt köteles a számla kiállítására, ha a felperes hitelt érdemlően igazolja a jogutódlás tényének átjegyzését. Nem teljesített a felperes sem, mert az ellenérték beszámítása nem történt meg. Ezért a Csódtv. 47. § (1) bekezdésének rendelkezése szerint a felszámoló jogosult volt a szerződéstől elállni. A védjegyoltalom közhiteles nyilvántartásba történő bejegyzésének hiánya a Vt. 47. § (4) bekezdése alapján egyúttal azt eredményezte, hogy a felperes a jóhiszemű és ellenérték fejében jogot szerző I. rendű alperessel szemben a védjegyjogosultság megszerzésére nem hivatkozhat.

[9] A felperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokai alapján hagyta helyben. A másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakra tekintettel azt hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a védjegyjogtalmat a Vt. 19. §-a alapján olyan vagyoni értékű jognak, amelyre a tulajdonjog szabályai nem alkalmazhatók. Egyetértett az elsőfokú ítéletben foglalt azon indokokkal is, hogy a védjegyátruházási szerződés létrejöttének nem feltétele a védjegyjogosultság tekintetében bekövetkezett jogutódlás tudomásul vétele. Okszerűnek tartotta azt a következtetést is, hogy a védjegyátruházási szerződést egyik fél sem teljesítette, „ha nem is feltétlen az elsőfokú bíróság által hivatkozott Ptk. 6:202. § (4) bekezdése okán”, hanem azért, mert a szerződés 5. pontja szerint a II. rendű alperes akkor volt jogosult számla kiállítására, ha a felperes mint vevő hitelt érdemlően igazolja a jogutódlás tekintetében a jogutódlás tényének bejegyzését. A felperes beszámítás útján köteles volt a 100.000.000 forint vételár teljesítésére, ezt azonban a rendelkezésre álló bizonyítékok nem támasztották alá. Mivel a szerződést egyik fél sem teljesítette, a II. rendű alperest képviselő felszámoló jogszerűen állt el. A felszámoló elállását követően a teljesítésnek nem volt relevanciája, mert az elállás a szerződést felbontja. Azt a fellebbezési érvelést sem fogadta el, miszerint az elsőfokú bíróság a nemzetközi és a nemzeti védjegyeket együtt kezelte, mivel a felperes a védjegyátruházási szerződéssel kívánta valamennyi védjegy oltalmát megszerezni. Egyetértett az elsőfokú ítélet azon indokaival is, hogy a jogutódlás tudomásul vétele iránti eljárás lefolytatása, a közhiteles nyilvántartásba történő bejegyzés a harmadik személyekkel szembeni fellépést hivatott biztosítani; a bejegyzés nélkül a felek kötelme ugyan létrejön, de az átruházás nem „dologi hatályú”.

A felülvizsgálati kérelem

[10] A felperes a felülvizsgálati kérelemben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetnek elsődlegesen teljes egészében, másodlagosan WIPO által vezetett védjegylajstromban számlajstromszámú „név” szóvédjegy vonatkozásában való helytadó ítélet meghozatalát, míg a további védjegyek tekintetében az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, harmadlagosan az elsőfokú bíróság teljes kereset tekintetében történő új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[11] Megsértett jogszabályként az Alaptörvény 28. § (1) bekezdését, a Vt. 9. § (1) bekezdését, 19. § (1), (3)-(4) bekezdését, 36/A. § (1) bekezdését, 47. § (1), (2) és (4) bekezdését, 48. § (2) bekezdését, 98. § (1) bekezdését, 101. § (6) bekezdését, a Ptk. 2:55. §-át, 6:49. §-át, 6:58. §-át, 6:202. § (4) bekezdését, a Pp. 265. §-át, 279. §-át, 316. § (1) bekezdés *a)*, *c)*, *d)* pontját, 342. § (1) bekezdését, 346. § (4)-(5) bekezdését és a Csódtv. 47. § (1) bekezdését jelölte meg.

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[12] A felperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is előterjesztett, amelyben a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* és *b)* pontja alapján kérte a Kúriától a felülvizsgálat engedélyezését.

[13] A felperes megítélése szerint a felülvizsgálat engedélyezése valójában nem szükséges, mert bár a másodfokú bíróság mindenben egyetértett az elsőfokú ítélet megállapításaival, ez az egyetértés azonban csak „látszólagos”, mivel a valóságban a jogerős ítélet indokolása ellentétes az elsőfokú ítélet indokaival. Ezért a Pp. 408. § (2) bekezdése szerinti felülvizsgálatot kizáró ok nem áll fenn. A jogerős ítélet „formális” megállapítására tekintettel kérte csupán a felülvizsgálat engedélyezését.

[14] A felperes a Pp. 409. § (2) bekezdés *a*) pontjának első és második fordulata, a joggyakorlat egységének és továbbfejlesztésének biztosítása érdekében is indokoltnak tartotta a felülvizsgálat engedélyezését. A kérelem indokai szerint a bírósági gyakorlat egységes volt abban, hogy a védjegyjog átruházása esetén a jogutód megszerzése a védjegyjog átruházási szerződéssel, az átruházó jogelőd szerződéses akaratának kifejezésével megtörtént, a jogosult személyében történt változás védjegylajstromban történő átvezetése mindössze deklaratív hatályú. [Fővárosi Bíróság Pf.639.100/2008., megjelent: BDT2011. 2460. számon, Fővárosi Törvényszék P.20.856/2012/4., Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.22.319/2012/5.] A jogerős ítélet az egységes joggyakorlattal ellentétben a Ptk. 6:202. § (4) bekezdése alapján konstitutív hatályúnak minősítette a védjegyjog átruházást követően a jogutódlás nyilvántartásba történő bejegyzését. Ez a megállapítás olyan elvi jellegű és kiemelt jelentőségű kérdés, amely indokolja a joggyakorlat helyreállítását, adott esetben annak továbbfejlesztését.

[15] A felperes a Pp. 409. § (2) bekezdés *b*) pontjának első és második fordulatára – az ügy által felvetett jogkérdés különleges súlyára és társadalmi jelentőségére – hivatkozással a kérelmét arra alapította, hogy a Vt. és a Ptk. viszonyának szabályozása körében a jogutódlás védjegylajstromba való bejegyzése és az átruházással történő megszerzés jogi természetének meghatározása a Ptk. 6:202. § (4) bekezdésének értelmezésével – a védjegyjogosultak nagy száma miatt – olyan alapvető, elvi jelentőségű jogértelmezési kérdés, amelynek tárgyában a Kúria még nem hozott precedens határozatot.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem alaptalan.

[17] A per a Pp. 7. § (1) bekezdés 18. pontja szerinti vagyoni jogi pernek minősül, a felülvizsgálati kérelemmel vitatott értékre tekintettel a jogerős ítélet felülvizsgálata a Pp. 408. § (1) bekezdése alapján nem kizárt. A Pp. 408. § (2) bekezdése értelmében nincs helye felülvizsgálatnak vagyoni jogi perben, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indokolásra utalással hagyta helyben. Ebben az esetben a felülvizsgálati kérelem elbírálhatósága érdekében a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is elő kell terjesztenie [Pp. 409. § (1) bekezdés]. Az ítélezési gyakorlat szerint nincs helye felülvizsgálatnak, ha a másodfokú bíróság alapvetően azonos jogi indokolással hagyja helyben az elsőfokú ítéletet, ugyanakkor a döntés indokait további érvekkel is kiegészíti. Ha a fél ilyen esetben nem terjeszt elő felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet, a Kúria a felülvizsgálati kérelmet visszautasítja (Kúria Pfv.I.20.272/2020., megjelent: BH2020.325.)

[18] A Kúria minden esetben a határozatok indokolása alapján dönt arról, hogy a jogerős ítélet megfelel-e a Pp. 408. § (2) bekezdése szerinti feltételeknek. Annak elbírálása során, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indokolásra utalással hagyta-e helyben, azt kell vizsgálni, hogy a keresettel érvényesített jog és az érdemi védekezés által körülhatárolt jogvita érdemi eldöntése szempontjából

jelentős kérdésekben megegyezett-e az eljáró bíróságok álláspontja (Kúria Pfv.I.21.058/2022/2., megjelent: BH2022.326.)

[19] A perben a kereset azon alapult, hogy a felperes a 2015. december 28-án létrejött második védjegyátruházási szerződéssel a védjegyek oltalmát 2016. január 1. napján megszerezte, a szerződést mindkét fél teljesítette. A szerződés teljesítésével a kötelelem megszűnt, már teljesített szolgáltatások esetén a II. rendű alperes képviselőjében eljáró felszámoló elállására ezért nem volt jogszabályi lehetőség, a felperes a védjegyoltalom jogosultja, függetlenül attól, hogy annak bejegyzésére a közhiteles nyilvántartásban sor került-e. Az I. és II. rendű alperesek védekezése (anyagi jogi kifogása) szerint a felperes nem lehet a keresettel érintett védjegyek jogosultja, mert a védjegy nem dolog, hanem vagyoni értékű jog, amelynek átruházása nem történt meg, ezért a felperes nem vált a védjegyoltalom jogosultjává. Ezen kívül a felperes a vagyoni értékű jogok ellenértékét sem fizette meg, a szerződést a felperes és a II. rendű alperes sem teljesítette, ezért a felszámoló elállása a szerződést felbontotta.

[20] Az elsőfokú bíróság a védjegyjogosultság megállapítása iránti keresetet azért utasította el, mert a 2015. december 28. napján létrejött második védjegyátruházási szerződést szerződő felek nem teljesítették. Egyrészt a II. rendű alperes a védjegyoltalmat nem ruházta át, mert a felperes védjegyjogosultságának a lajstromba történő bejegyzése nem történt meg, de a szerződés teljesítését más peradatok, többek között a szerződés 5. pontjában foglaltak is cáfolták, amely szerint a teljesítéssel a felperes volt köteles elől járni. Másrészt a felperes nem bizonyította az ellenérték tagi kölcsön beszámításával történő teljesítését. Mivel egyik szerződő fél sem teljesített, a II. rendű alperes képviselőjében eljáró felszámoló 2019. január 3-án a szerződéstől jogszerűen állt el. Az I. és II. rendű alperes között létrejött védjegyátruházási szerződésnek jogszabályi akadálya nem volt, a közöttük létrejött szerződés nem irányult lehetetlen szolgáltatásra. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság döntésével, de a második védjegyátruházási szerződés 5. pontjának értelmezése útján jutott arra a következtetésre, hogy a II. rendű alperes a szerződést nem teljesítette, hiszen a szerződéses kikötés szerint a II. rendű alperes akkor volt köteles a számla kiállítására, ha a felperes hitelt érdemlően igazolja a jogutódlás tényének átjegyzését, a felperes védjegyoltalmának lajstromba történő bejegyzése pedig nem történt meg.

[21] Ekként mindkét bíróság döntése azon alapult, hogy a felszámoló elállási jogát megalapozó törvényi tényállási elemek megvalósultak, mert egyik szerződő fél sem teljesített, a II. rendű alperes jogszerű elállása felbontotta azt a szerződést, amire a felperes a védjegyjogosultság megállapítása iránti keresetét alapította. A jogvita lényegét illetően tehát az eljáró bíróságok jogi álláspontja megegyezett, a kereset megalapozottsága vonatkozásában nincs jelentősége a Ptk. 6:202. § (4) bekezdése értelmezésnek. Az érdemi döntés szempontjából az a releváns, hogy a szerződő felek teljesítésének hiánya miatt a II. rendű alperes képviselőjében eljáró felszámoló jogosult volt az elállásra, amelynek gyakorlása felbontotta a szerződést. Az első- és másodfokú ítélet indokolása csupán annyiban tér el, hogy a másodfokú bíróság elsősorban a szerződés értelmezése útján jutott az elsőfokú bírósággal azonosan arra a következtetésre, hogy a szerződés teljesítésére nem került sor, mert a védjegyoltalom bejegyzése nem történt meg. Ezért a keresettel érvényesített jog és az érdemi védekezés által körülhatárolt jogvita érdemi eldöntése szempontjából közömbös volt a Ptk. 6:202. § (4) bekezdésének értelmezése. Mindezekre tekintettel a Kúria értékelése szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indokolásra utalással hagyta helyben. A felülvizsgálat Pp. 408. § (2) bekezdése szerinti kizártságára figyelemmel a felperesnek a Pp. 409-410. §-ai alapján felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kellett előterjesztenie, amely kötelezettségének a felperes eleget tett.

[22] A felülvizsgálat mint rendkívüli perorvoslat engedélyezése a polgári peres eljárás Kúria előtti, elkülönülő, önálló kérelemre induló és a kérelem elbírálásával befejeződő szakasza, amelyet csak eredményessége esetén követ az eljárás felülvizsgálati kérelmen alapuló szakasza [Kúria Pfv.20.764/2020/3., megjelent: BH2020.366.]. A felülvizsgálati kérelem és az ahhoz a Pp. 412. § (2) bekezdése szerint csatolandó, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (2a) bekezdése alapján önálló illetékfizetési kötelezettség alá eső felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem szabályozása önálló: eltérnek a kötelező tartalmi elemeik [Pp. 410. § (2) bekezdése, Pp. 413. §], és a tartalmi hiányokhoz fűződő jogkövetkezmények [Pp. 410. § (4) bekezdése, 415. §]. Ebből fakadóan az eltérő célt szolgáló és önállóan szabályozott felülvizsgálati kérelem tartalma nem vehető figyelembe a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem kötelező tartalmi elemeinek teljesítéseként, mint ahogy utóbbi sem alkalmas a felülvizsgálati kérelem tartalmi hiányainak pótlására (Kúria Gfv.30.069/2023/2.)

[23] A kérelemhez kötöttség perjogi szabályából [Pp. 2. § (2) bekezdés] következően – miként azt a felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII. 12.) PK vélemény (a továbbiakban: 1/2021. PK vélemény) 6. pontjában értelmezte – a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból, illetve okokból engedélyezheti. Mindez egyben azt is jelenti, hogy a Kúriát köti a fél által megjelölt engedélyezési ok alapjául előadott indokolás is: valamely engedélyezési oknál előadottak kizárólag az adott oknál vehetők figyelembe (Kúria Pfv.21.219/2019/3.), ennél fogva a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* illetve *b)* pontjához fűzött indokolás csak az adott engedélyezési oknál volt értékelhető.

[24] A Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontja értelmében a Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása miatt indokolt.

[25] A Pp. 409.§ (2) bekezdés *a)* pontja „vagylagos” eseteket tartalmaz, amelyből az következik, hogy a rendelkezés két fordulata egyszerre nem állhat fenn, egyszerre nem képezheti az engedélyezés alapját, mert (az első fordulat értelmében) vagy nincs egységes bírói gyakorlat, vagy (a második fordulat értelmében) van egységes bírói gyakorlat, de az már nem irányadó, nem támogatható.

[26] A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatban, az általa a Bírói Határozatok Gyűjteményében közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. Lényeges, hogy amennyiben a fél erre az engedélyezési okra hivatkozik, az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket – másodfokon jogerőre emelkedett, vagy legfelsőbb bírósági (kúriai) döntést – egyértelműen azonosítható módon meg kell jelölnie [Pfv.20.723/2022/2., Pfv.20.992/2021/3., Pfv.20.307/2021/2., valamint a 1/2021. PK vélemény 1. pont]. Elvi jelentőségű jogkérdésnek minősül minden olyan jogkérdés, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával, és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefügg [1/2021. PK vélemény 1. pont]

[27] A felperes a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontjának első fordulatra alapított kérelméhez fűzött indokolásban egyetlen jogszabályt, a Ptk. 6:202. § (4) bekezdését jelölte meg. Elvi jelentőségű jogkérdésnek azt tartotta, hogy a védjegyjogosult személyében bekövetkező jogutódlás lajstromba történő bejegyzése konstitutív vagy deklaratív hatályú-e. A felperes által felsorolt határozatok közül a Fővárosi Törvényszék P.20.856/2012/4. számú elsőfokú határozat, ezért nem képezheti az engedélyezés alapját. A BDT2011.2460. számon

megjelent és a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.22.319/2012/5. jogerős határozata a Ptk. 6:202. § (4) bekezdésnek elvi tartalmával kapcsolatos értelmezést nem tartalmaznak, ezért e határozatok a felvetett jogszabály – a Ptk. 6:202. § (4) bekezdésének – értelmezésével kapcsolatosan egységet sem mutatnak.

[28] A felperes – a fent kifejtettek szerint önmagának ellentmondva – a kialakult és egységes joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása miatt is indokoltnak tartotta a felülvizsgálat engedélyezését.

[29] Az 1/2021. PK vélemény 2. pontja értelmében a Kúria a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontjának másodfok fordulata alapján a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható. A külföldi – elsősorban az osztrák és a svájci – gyakorlat tanulságai alapján a felek a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére akkor hivatkozhatnak, ha egy elvi kérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, de e gyakorlat követése a továbbiakban változatlan formában nem támogatható, figyelemmel például a társadalmi vagy gazdasági viszonyok megváltozására, avagy arra, hogy a jogszabályokban változás következett be, amely kétséges teszi, hogy a meglévő iránymutatások továbbra is irányadók lehetnek. Példának okáért a jogtudományban felmerülő újabb doktrínák előretörése szintén alapot adhat a meglévő gyakorlat továbbfejlesztésére.

[30] Mind az első, mind a másodfokú bíróság döntése azon alapult, hogy a felszámoló elállási jogát megalapozó törvényi tényállási elemek [Csódtv. 47. § (1) bekezdése] megvalósultak, mert egyik szerződő fél sem teljesített, a II. rendű alperes jogszerű elállása felbontotta azt a szerződést, amire a felperes a védjegyjogosultság megállapítása iránti keresetét alapította. A perben a jogvita érdemi elbírálása szempontjából nem volt jelentősége a Ptk. 6:202. § (4) bekezdése értelmezésnek, mert a szerződés teljesítésének hiányára a jogerős ítélet elsősorban a szerződés 5. pontja és az egyéb peradatok alapján következtetett. Az érdemi döntés szempontjából az a releváns, hogy a másodfokú bíróság elsősorban a szerződés és a teljesítés hiányára utaló egyéb peradatok alapján jutott az elsőfokú bírósággal azonosan arra a következtetésre, hogy a szerződés teljesítésére egyik fél részéről sem került sor, erre tekintettel a II. rendű alperes elállása a szerződést felbontotta. Ezért a keresettel érvényesített jog és az érdemi védekezés által körülhatárolt jogvita érdemi eldöntése szempontjából közömbös volt a Ptk. 6:202. § (4) bekezdésének értelmezése. Mindezekre tekintettel a Kúria értékelése szerint jelen ügyben nem volt indokolt a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében a felülvizsgálat engedélyezése, mert a kereset elutasításának alapvetően nem a Ptk. 6:202. § (4) bekezdése volt a jogszabályi alapja.

[31] A felperes a Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontja alapján a felvetett jogkérdés különleges súlya és társadalmi jelentősége miatt is indokoltnak tartotta a felülvizsgálat engedélyezését.

[32] Az 1/2012. PK vélemény 3. pontja értelmében a Kúria a felvetett jogkérdés különleges súlyára figyelemmel a felülvizsgálatot a Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontja alapján – egyebek mellett – abban az esetben engedélyezi, ha a jogkérdés nagy számban előforduló, új típusú ügyben merül fel. A felperes által ebben a körben, csupán az általánosság szintjén előadott, a védjegyjogosultak nagy számára történő hivatkozása alapján nem állapítható meg, hogy az állított elvi jelentőségű jogkérdés nagyszámban előforduló, új típusú ügyben merült volna fel, illetve nem állapítható meg az sem, hogy az a jogalanyok széles körét érintené, ezáltal a felvetettek valamely okból túlmutatnának az egyedi ügyön. Mivel a felperes olyan jogkérdés megválaszolását kérte, amely bár új, de a jogegységet a jogkérdés megválaszolása a

gyakorlati előfordulás száma miatt nem érinti, ezért a felülvizsgálat engedélyezésének felperes által megjelölt okai nem állnak fenn.

[33] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálatát a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdésének megfelelően eljárva megtagadta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[34] a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 409. § (2) bekezdés *a)* és *b)* pont, 411. § (1) bekezdés

A döntés elvi tartalma

[35] Annak elbírálása során, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indokolásra utalással hagyta-e helyben, azt kell vizsgálni, hogy a keresettel érvényesített jog és az érdemi védekezés által körülhatárolt jogvita érdemi eldöntése szempontjából jelentős kérdésekben megegyezett-e az eljáró bíróságok álláspontja.

[36] A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatban, az általa a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást. Az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket – másodfokon jogerőre emelkedett, vagy legfelsőbb bírósági (kúriai) döntést – egyértelműen azonosítható módon szükséges megjelölni.

[37] Az általánosság szintjén mozgó hivatkozás alapján nem állapítható meg, hogy az elvi jelentőségű jogkérdés nagyszámban előforduló új típusú ügyben merült fel, illetve, hogy az a jogalanyok széles körét érinti, ezáltal a felvetettek az egyedi ügyön túlmutató jelentőségűek volnának. Erre figyelemmel a felülvizsgálat a felvetett jogkérdés különleges súlya alapján nem engedélyezhető.

Záró rész

[38] Az eredménytelen felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemre tekintettel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (2a) bekezdés *a)* pontja szerint előzetesen megfizetett eljárási illetéket a kérelmet előterjesztő felperes viseli.

[39] A végzés ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

[40] A Kúria a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 391. § (1) bekezdés alapján a felülvizsgálati kérelem visszautasításáról tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2023. június 28.

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró